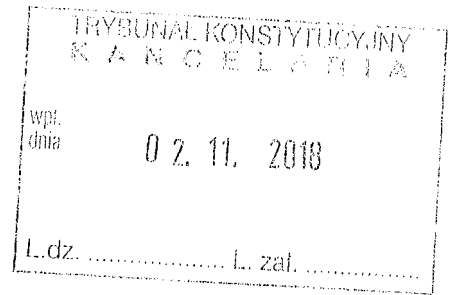

KANCELARIA ADWOKACKA
DR PIOTR BARTOSZEK

Przemyśl, dnia 5 maja 2018 r.

TRYBUNAŁ KONSTYTUCYJNY
Al. Szucha 12a, 00-918 Warszawa

Skarżący: W K ul.
reprezentowany przez adw. Piotra Bartoszkę
Kancelaria Adwokacka, Rynek 7, 37-700 Przemyśl

SKARGA KONSTYTUCYJNA

Na podstawie art. 44, 46 i n. ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. *o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym* w imieniu mojego mocodawcy zaskarżam przepis art. 9 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. *o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych*, który nie przewidując możliwości powołania żołnierzy szeregowych do służby stałej narusza zasadę demokratycznego państwa prawa oraz zasadę równości wobec prawa wskazane w art. 2 i art. 32 Konstytucji RP.

Podstawą wniesienia skargi konstytucyjnej jest fakt, że Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie, Izba Ogólnoadministracyjna w dniu stycznia 2018 r. wydał wyrok (sygn. akt: , doręczony w dniu 21 lutego 2018 r.), na mocy którego oddalił skargę kasacyjną W K od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W z dn. marca 2017 r. (sygn. akt:) w sprawie z jego skargi na Decyzję Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, odmawiającej powołania go, jako żołnierza zawodowego w stopniu starszego szeregowego, do służby pełnionej jako służba stała.

Przedmiotowa decyzja naruszała art. 2 i 32 Konstytucji RP w ten sposób, że nie czyniąc zadość wymogom relewantności, proporcjonalności oraz powiązania z innymi normami, zasadami lub wartościami konstytucyjnymi, w tym w szczególności z zasadą sprawiedliwości społecznej wyłączała W K, jako żołnierza należącego do korpusu szeregowych, z kręgu żołnierzy posiadających prawo do zawarcia kontraktu na pełnienie służby stałej, a tym samym pozbawiała go prawa do stabilizacji zawodowej i uzyskania gwarancji zatrudnienia w przyszłości, podczas gdy żołnierze pozostałych dwóch korpusów tj. podoficerowie oraz oficerowie, w tym także ci będący żołnierzami rezerwy, mogli zostać powołani do służby stałej.

Zakwestionowane w niniejszej w skardze regulacje prawne stanowiły podstawę wydania decyzji Dowódcy Generalnego RSZ i w nich też oparcie znajdowały orzeczenia sądów administracyjnych.

UZASADNIENIE

W dniu sierpnia 2015 r. st. szer. W K, pełniący zawodową służbę wojskową w Jednostce Wojskowej nr na stanowisku, wystąpił do Dowódcy tej jednostki z wnioskiem o powołanie go do służby stałej. Wniosek ten Dowódca JW przesłał do Dowódcy Brygady jako organu właściwego do jego rozpatrzenia.

Rozkazem Personalnym nr z dnia stycznia 2016 r. Dowódca odmówił st. szer. W K powołania do służby stałej, wskazując, że przepisy art. 9 i art. 11 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych nie przewidują powołania do służby stałej żołnierzy korpusu szeregowych zawodowych.”

Art. 9 Ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych stanowi:

1. Powołanie do zawodowej służby wojskowej następuje:

- 1) do służby stałej - na czas nieokreślony;*
- 2) do służby kontraktowej - na czas określony w kontrakcie.*

2. Powołanie do zawodowej służby wojskowej może nastąpić, jeżeli przemawiają za tym potrzeby Sił Zbrojnych.

3. Powołanie do zawodowej służby wojskowej następuje:

- 1) do służby stałej - w korpusach oficerów zawodowych i podoficerów zawodowych;*
- 2) do służby kontraktowej - w korpusach oficerów zawodowych, podoficerów zawodowych i szeregowych zawodowych.*

W K jako podstawę prawną swego wniosku wskazał art. 15 ust. 1 ww. ustawy.
Art. 15 Ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych stanowi:

- 1. Żołnierz służby kontraktowej najpóźniej na trzy miesiące przed dniem upływu okresu, na jaki został zawarty kontrakt, może wystąpić z wnioskiem o zawarcie kolejnego kontraktu lub powołanie do służby stałej.*
- 2. Z inicjatywą zawarcia kolejnego kontraktu albo powołania do służby stałej może wystąpić również dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz służby kontraktowej pełni kontraktową służbę wojskową.*
- 3. Warunkiem zawarcia kolejnego kontraktu z żołnierzem jest posiadanie przez niego ogólnej oceny co najmniej dobrej w ostatniej opinii służbowej.*

Od decyzji Dowódcy Brygady W K wniósł odwołanie z dnia stycznia 2016 r. do Dowódcy Generalnego RSZ. Dowódca Generalny utrzymał w mocy wydany w stosunku do żołnierza Rozkaz Personalny. Organ odwoławczy uzasadnienie wydanej przez siebie decyzji również oparł na wskazanych wyżej przepisach ustawy pragmatycznej, wskazując, że ustawodawca w art. 9 ust. 3 pkt 1 ograniczył liczbę korpusów, w ramach których może dojść do powołania do służby stałej, do korpusów oficerów zawodowych oraz podoficerów zawodowych.

Decyzję tę W K zaskarżył do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W podnosząc, że obie decyzje skutkowały dyskryminacyjnym różnicowaniem jego sytuacji z uwagi na przynależność do korpusu szeregowych.

W skardze analizie poddano trzy zasadnicze przesłanki, które muszą być spełnione, aby wykazać naruszenie zasady równości tj. istnienia wspólnej cechy uzasadniającej równe traktowanie określonych podmiotów, znajdowania się tych podmiotów w tej samej lub podobnej sytuacji prawnie relewantnej oraz ustalenia czy wprowadzone odstępstwo od zasady równości jest uzasadnione.

Odnosząc się do tych przesłanek skarżący podnosił, że cechą wspólną i prawnie istotną, którą posiadają przedstawiciele analizowanej grupy jest przynależność do grupy zawodowej żołnierzy. Dalej zaś, że wymagania kierowane wobec wszystkich żołnierzy zawodowych, a także nakładane na nich obowiązki i przyznawane uprawnienia stawiają ich wszystkich, niezależnie od reprezentowanego korpusu, w tej samej lub podobnej sytuacji prawnie relewantnej. Wreszcie odnosząc się do dopuszczalności zróżnicowania sytuacji poszczególnych korpusów wykazywał, że

odmawianie mu i wszystkim żołnierzom szeregowym prawa do służby stałej nie odpowiada wymogom relewantności, proporcjonalności oraz powiązania z innymi normami, zasadami lub wartościami konstytucyjnymi, w tym w szczególności z zasadą sprawiedliwości społecznej, zaś jedynym racjonalnym celem takiego zróżnicowania było wyłączenie żołnierzy szeregowych z kręgu osób mogących nabyć prawo do emerytury wojskowej. Cel ten jednak odpadł z uwagi na usunięcie przez ustawodawcę z treści ustawy pragmatycznej art. 13 ust. 1, który przewidywał maksymalny wymiar służby pełnionej jako służby kontraktowej wynoszący 12 lat.

W konkluzji skarżący podkreślił, że tego typu dyskryminujące różnicowanie sytuacji osób pełniących zawodową służbę jest rozwiązaniem nie tylko niespotykanym w żadnej innej formacji mundurowej, ale co więcej stawia żołnierzy szeregowych w sytuacji gorszej także w porównaniu do sytuacji osób cywilnych, którym ustawodawca zagwarantował nabycie prawa do umowy o pracę zawieranej na czas nieokreślony.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w W w wyroku wydanym na skutek skargi W K zgodził się ze stanowiskiem Dowódcy Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych i oddalił skargę.

Sąd I instancji potwierdził stanowisko obu Dowódców, uznając że ustawodawca w sposób wyraźny i niebudzący wątpliwości wskazał w art. 9 ust. 3 pkt 1 ustawy pragmatycznej, że powołanie do służby stałej może nastąpić jedynie w korpusie oficerów zawodowych i podoficerów zawodowych. Jednocześnie Sąd I instancji nie podzielił zarzutu skarżącego, jakoby przywołane przepisy ustawy pragmatycznej miały dyskryminujący charakter *bowiem zasada równości o jakiej mowa w art. 32 Konstytucji RP oznacza nakaz jednakowego traktowania podmiotów i sytuacji podobnych (identycznych), a więc nie kryje się w niej założenie nierównego traktowania podmiotów i sytuacji, które nie mają podobnego (identycznego) charakteru. Zdaniem Sądu I instancji o nierównym traktowaniu na gruncie wskazanego przepisu można by mówić w sytuacji, gdyby organ uznał, że skarżący nie spełnia przesłanek ustawowych, będąc na przykład podoficerem.*

Od tego wyroku W K wniósł skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego w W zarzucając mu naruszenie, poza wskazanymi wcześniej przepisami Konstytucji, również przepisów proceduralnych, tj. art. 145 § 1 pkt 1 lit. a p.p.s.a. w zw. z art. 2 i art. 32 ust. 1 i 2 Konstytucji RP, poprzez nieuwzględnienie skargi mimo naruszenia przez organy administracyjne ww. przepisów rangi konstytucyjnej oraz art. 151 p.p.s.a. poprzez oddalenie skargi mimo istnienia przesłanek dla jej uwzględnienia i uchylecia zaskarżonej decyzji.

Naczelny Sąd Administracyjny skargę kasacyjną oddalił wskazując, że w sytuacji gdy skarżący nie kwestionował prawidłowości wykładni przepisów ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych to brak było podstaw do uwzględnienia zarzutu naruszenia przez Sąd I instancji ww. przepisów proceduralnych, a wobec braku zarzutów dotyczących wykładni spornych przepisów NSA nie mógł także jej prawidłowości weryfikować ani stawiać pytania prawnego w trybie art. 193 Konstytucji.

Zgodnie z przepisami p.p.s.a. orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego jest ostateczne a skarżący wyczerpał przysługujące mu środki odwoławcze.

adw. dr Piotr Bartoszek

Załączniki:

- wyrok z dnia 01.01.2018 r. sygn. akt:
- pełnomocnictwo z dnia 05.05.2018 r. wraz z opłatą